

Наша суббота

11m j o m m .

За ЦРНУ ГОРУ и АУТОНОМНО
УГАРСКУ за годину 6. и за
наредне 50., на четри године
1. и 2. попула.

на ВОСНУ и ХЕЋИ:ГОЛАНУ
и тас отаца оцаца у ЈЕЋИ:ГОЛАН
у АМЕРИЦИ: на годину 80 бр
лава, на годину 10 бралава,
на четину година 5 бралава.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Д И С Т Р И Б У Т О Р : И З Д А Т Е Л С Т В О « П О Л И Т Е Х Н И Ч Е С К И Й У Н И В Е Р С И Т Е Т »

Прогнатица ишла се у изабрани
патника Министарства Администра-
ција „Га. Цинска“ на Цетиње,
а можда се и првог општегласног
позива на коју драго пошту. До-
дасе ишла се уредништу. Ручи-
цама се не држала.

Na vrijeme slaba se, sa prostoru
naši sačinu se najava, 7 naučnik
od reda sa priji suu, a sa slaba
slaba suu se 6 naučnika. Na vrijeme
slaba i na duže vrijeme nauu
slaba su.

Цотик, 1 1740.

Рада ваћег узајамног трговинског
промета нама Кљажанска и италијански
Краљевина владу постарале су се, те од
почетка ове године редовно пловаћба ита-
лијанског паробродског друштва „Италија-
лијан Бау — Кривина, држи у менуерацији
омак особаритијаси Италију са Црном
Мором. У десетим ваћи пароброди прелазе
јадранско море из једне луке у другу.

Своим пријатељем нашега народнога добростина радомшћу је подарио сви нове саобраћајне средстве трговинско, које нам је отворио, поже направи у сусједној нам Италији, а у исто доба осл бађаљо посредништвом тражијех муна, врли скупа кално за нем унос тало за невою.

Питање је, колико су се наши трговци користили до сада тијем представа, и да ли су се бар на ње обазрели?

На жалост, одговор на ово питање није ни мало позитиван. Стари обичај и стара мисао и оvdје нам подиже могући саопшеним напредовању.

Ми ћамо само напоменути две врсте
вода Италије, што преко трећинјех рума у
великој количини наплаћа Црна Гора. То
су црна и бјела, што нама трговци јед-
нако наплаћају на Тријемљу и Сав. Ријено.
Великом сав што остане у рукама аустриј-
ских жеденица и параброда, сав што
добаљу третирају и ријечан магацин и
савиан, сав што се плаћа царине на сав
ирисаваде у Тријемљу и на Ријени, а што
идућу посредници ове трговине на своје
улазе, — сав то без изнуде плаћа сав
параброд, јер само нама трговци могу то
преисаваде Италије добити парабродним
позивом од десетих еста на Бранидан у
Вар без свакој тих тргована!

Ми Вара имамо најлакши пут преко
Сутормана на Вир, „дакле се трговина
лако може изводити преко Сладарског
Јасера на Пилишту и дубаву унутрашњост
Црне Горе, и уз Црнојевић Рајацу на
Поточе, Његуше и Радоше.

Али стара мисао је да нашијем трговцама да се оставе старијих својих. Аве оне мисаоје суишле рабу, суишле је и продају. Него наред је овај, већ мисао без потребе оно посредничког тржишта између нас и Италије. Ником се одуше оно што нас то посредничког доказа, оно што оставе у рукама трговаца, царинарника, параброда, жандарма, италијана и франца у Тријембу, па се ласно може себи представити, колико бисмо јакотије добили ова два италијанска приматога непосредних Бранијана према Нара. Само миса се справе подвој, што долази овом димом од десетих ево, са подвизани жандарма до Тријембу или Ријене, и отуда парабро дама у Котор!

Што се тиче наших производа, споменуемо само јузу. Послати мијешко још срећан, да наши подунавачи подметну једну салву на сузну, што нам требају, на јузу нашу изамолимо првог гранаца. А јад се узме, да је оточарство најјачи извор нашег народног благостања, ту јузе мора бити у великој количини. И она те јузе миље у у Трајешће на милост немалост такмичијој трговаца, и правна отар на рачун тога нашег производа чине са свим сити трговци, што смо највише побројали.

А Италија нема због. Познато нам је, да наша италијанског обрине тражи у Три јошви нарочито нашу због. На то што да не извесно на италијанско пазаре овај наш италијанско непосредно, без посредни-тва трећих, који се толико нашим не-скутомом растују?

Ми имамо у Италији три наша пом.
буда, која је отворила пут нашој трговини

пави| нелепно| тако узвишно|, и посматрали свагда
између милихије и штапа| милихије трговца,
на свитке се чини трговац ка мизе обр-
ћају? Или сар чокају | о ни паредбе а ништо,
по|а|х до се мислати датиш илажевома
алда да заштита интересе народа, но коме
сео пидд?

Ми смо синоувула тамо ове три про-
визада, што бисмо у тадашњем времену
монотројно примећали какавју Италије =
Црне Горе = очевидно, дакле би се у
њих = другачије, само над се пут отвори
и своје пакује.

На ти се свијем обраћамо јот једном
нашијем трговцима, који би требали сами
да унаприједу интересе народа, којима
мије; иначе ће пада сама морати преду-
зети такве мјере, које ће мадре бити да
чине, да се народ користи сродствима, што
му припадају географски предјелима; наше др-
жаве и брига нашег Господара.

ПОДВІВЧКИ ПРЕГЛЕД

ЦЕТИНЬЕ, 1 јула

Сви догађаји у политичком свијету још ишчељанију при овој, што се збива у Француској, последи смрти Карнотова. Пошто Француски а њени пријатељи поштовањем од надолжавањем наследника Карнотова, и такод тешиког терета великог алоичности чисто одлажуше; г. Казимир-Парије ја својом послаником одма оправдао то надолжавање. Посланица новоста пресједаника републике мави: „Господе сенатори Господи посланици! Народније пред ставиштвоу поштом на највишу дужност у држави објављујем, да ја поје сам партијени човек; ја припадам само Француској и републици. Ужасни алоичи латино је отарбину поштонога грађанина, који је седам година блно на стражи нашијех уредба. Неки би мави андлачилила и руководила мојим дјелима условима на овој јунак дужности? Терет одговорности, што на мене оставио, и сувише је велики, а да би се појалико говорити о овојј благодарности; а своју чаму ја и сувише ватрено дубим, а да би се са сматрао ерећиније овај дан, када постојем главном мезином. Неки би ми било дано да мишем у свом разуму и свом срцу снаге потребите да служим Француску, достојно њезином мимом! Чин народног праставиштва, који је у мало сати остарио прелаз власти, послужимо је у очима свазјата мавишма санкцији републиканскијех уредба. Нарва, коме млада република благодари, јучер је на двали начини минифестирало алаичност и поштовање. Земља, која поуред тешикијех искушениа, понављаје толико параставише дисциплине и политичког мужовности, ујаче да сједини оне доње социјалине силе, без којих народи гину — албиду и владу, која је одлучила да развија морал, неопходим на републиканску демократију. Ја имам четврту на мјеру, пошто поску седам година, да предам будбу Француске у друго руке, но д-мле је мави појерена, да тада, уанжваљући алродну вољу, сматрају својим дугом, да не допуштам, да ми се прила, која не иде по конституцији, не прилавују или умлавују. Ујерена у сави себи, мепулене појеренем у своју вољу и у овој елоту, Француска, која теи што је примила од влади и од народа јединодушне и дирлине доказе симпатије, у стаљу је да ансони подигнутом главном говори и својј мирјубивности. Остајући достојни себи, има во као и до сада служити ерећинем учествома

[illegible]

Петроградско „Новос Време“ тумачећи најповoлнijiе ову посласти-
ку казнује овајем рјешеним: „По-
слидица Казмир-Порија подижуће
још више свача! Француско у сво-
му својету. Нови пресједник француске
републике, појављује се као глава вла-
де великог државног, одбране своје мате-
ријалне и моралне снаге, која је на-
утицај притисака још више у обору дру-
гаче држава. А снага дјелује на мир-
но, доследно, а кад треба чврстом
одлуком. Својом посластицом Казмир-
Порија ушао је ичиш цмјет у историју
француске славе.“

СА СПРОВОДА НАРНОТОВОГ

Сиртин остатак прареједина ер-
цубина реушл ил Сали Франца, сатрамаи
су уј велики учеоће Францусе. Уј гри-
длау товоа а ваикоме зноа, сирноа се
протоу у 10 четвн пред илне ил сале-
ае нлате. На челу сирноа илмо је
војн гувернор париси, генерал Оуетја, а
за ам је ишла инвенторија са војном
музеом. На војном су ишли днн пола-
текине нлате једну војну сребру грамн
ил думео од црне нлате, а за нама су
ишли инвизи војне андомеје Сем-Сиресе.
За инвизицима ишла је нлате мает војске,
спик рилоа, са војним музеима. На војниц
шомаи су илвизи царова и краљева. У
ирном раду а илвиз стране ишом је ил-
једина аустријског цара, а десни страна
ишвиза нлате краљико, а у средини је
поиан од читаво нлате оужитеа најнше
ишвиза, ишвиза реног цара. За тим су
ишла нлатеа нлате лампогута са шест
вои. Нлатичи онидиу прелучи је суиом
у аришвизици нлатеа војне. За нлатичи
ишвиза нлате су тим сави нлатеи
уреједитија од војке је нлатијаи пошар.
У нлати адоијау од нлат ишмо је уреј-
едина реушлн Вилмер Нерије са ил-
воом латом нлатеа нлатора нлате
нлате. Десни а илвиз од прареједина
ишл је инвенторија а за ам су ишли
ишвизи војне андомеје, нлатеишари
а пошар. За ови групом ишли су нлате
ишвиз нлатеа држала, нлатеа у једном
раду, сви у еваном раду. Онда су ишли
ерандуски генерали са генералом Јалисои
на челу, за нама ишвизица нлатеа држи
са војним ашвизици спик воица, на чла-
ишвиз ишвизи суду у ишвизи инвизици
са нлатеом од нлатеица, адвизици у иш-
ишвиз инвизици, професори университети у
нлатици, нлати а нлатица боје инвизици,
члнкови ерандуске андомеје науку у адо-
ишвиз ерандуски а са златом ишвизици
нлатеици грамима, за нлатеишарица ишла
је нлатеа нлатеица ишвизици гарнизона, чи-
ишвизишвиз, и рвиза нлатеишвиза ил Нарва
а ил нлатеа Француске са својим ишвизици

и огромна млада банјета.

Пред Котр-дамсом приком дочекао је мртвачки сандук кардинал архиепископ Филар са многобројним свештештвом, и после савишемог опрдела који је трајао два сата, кардинал Филар држао је дијело савио у славу пошвику. На дрве спровод се прениу у Пантеону и отишао пред Пантеон око 3 сатака после је ноће. Мртвачки сандук савиут је с пола и отишао из пол улаз у Пантеон. Ту је држао савио држе савио мртвачки сандук.

[illegible]

Предоједина омиа Шалма-Задур додарио је у своје говори првог сирџах остатака Зазара Карнога у Пантеон 1889 година, а за тим је рекао ово: „Французи саом чува животне снаге и јачина руку, што јој је узалуд смрт Карнога. Рад Французи налажу поштовање абор брине, којом сема своја прила саваљује. Кај је Карно ненадио добил највише знаме, радио је он седам година неуморно за добром, разорумао је својим љубавним семајим највише противника. Али, на да је овај радина погнуо од једног злоначог случаја, штопо дјело трајаје и бје довршено. Французи саваљује умијено своје призе. Карно је изумио у поштовању Карно једно велико мјесто, као што одвајду дана јасно видимо. Чаме је оно ставио велик углед? Својом спротивишћу, којој се ду дади подомијању. Али то бјеме, право судије, неправадило достојанство магоа држала, говор његова живота. Он бјеме благ, та прилика, то највише одвије једнога државина, неје га остередао ни у својим положаја. За пријате судио-аатор путодова, неја је ама још судио светију војску ал своја савањина, Карно неја изгубио своје оповојство, као што га неја изгубио на услед честог пријатељства. Нега нас то оповојство омиа у садашњем тежком часу, те да тањим натањим љабањени, одедујемо луцу, којан на живота Карнога свети: љубов, дубав на Отабини и најотрожније пријатељина је

Питирасеједини Народна Скупштина, да Махи у своје говори дао је изражавајућу тузи и огорчењу због гадног злоčina. Он је једини изразити карактеристично својом предједином, нарочито наговештавајућом скромношћу, а рекао је, да је једини тако државног гласара најбоље знао тако дубоко, тако јединствено и искрено ошамуца. Намећу осталог, да Махи рекао је овако: „Ми морамо издати заједно Французом, који је ушао да изведе

Ма изгледа кад ја тако хо ја свему
томе припа? О алегорија говориш небу јер
она је асоу со космогенија у космологичким
интимама, онет нона стручњака, преда
оказа од нас рачуна се, да ја најбољи
агронам, микробиј, доктор, нонама и т. д.
Не могу да се не напосмим, иштуја сва,
иде се ојетим, једна прилика, кад Ђосид
дара у Бар модаше један полицај, да му
дадеа службу; а Ђосидар свијује се,
пече му, нонам за сада службу, паћ ани
ћон да будеа алегорија од напора „Јару
оказа“ Јадна Кристограма, асеада анида.
Уосиоаћоада ојуду, свици да целова у нана
благословица у анос асеада, анос Ђосид

У мн. првог издана: штампарија